

Saa har jeg bare et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han fortalte igen, at det var lutter gamle Folk. Ja, saadan talte han ogsaa første Gang, og saa fandt jeg Anledning til efter Bilagene at overbevise ham om, at en hel Del af dem ikke var det. Saa kom han ind paa, at den Postkører i Horsens, som jeg havde nævnt, var en Storborger, som havde 10—12—14 Heste, og saa stod han og fortalte, at en saadan stakkels fattig Mand burde man hjælpe. Det var en af de største Vognmænd i Horsens, men det er der ikke Tale om her. Det, der er Tale om, er, om vi skulle ind paa at erstatte den Slags Tab. Skulle vi det, saa maa vi bede de ærede Socialdemokrater om, naar vi lave Jærnbaner eller andre Love, hvor der kan være Tale om, at Borgerne miste deres hittidige Erhverv, at forlange nogle Hundreder Tusinde eller nogle Millioner, som vi kunne give i Erstatning. Skulde vi ind paa det, kan der gaa mange Penge til. Det er et nyt Princip, som Finansudvalget ikke har været færdigt til endnu at springe ind i. Og det vilde, som sagt, ikke alene blive Fattigfolk, men ogsaa nogle af de mest velhavende Folk, der sidde i store Forretninger, der fik Tab ved Anlæg af ny Jærnbaner osv. — Saa kom det ærede Medlem ind paa at rose sig selv og takke sig selv, fordi han havde fremdraget denne Mand fra Fredericia, thi Ministeren havde jo skrevet til ham. Men det behøver Manden ikke at takke det ærede Medlem for. Det har Ministeren gjort længe forinden. Men saadanne ere d'Hrr., de forstaa stadig, naar man ikke følger deres Bevægelser med Opmærksomhed, at give det Udseende af, at det er dem alene, der udrette noget i Verden. Hvor ofte have de ikke været inde paa, at det er disse 12 Socialdemokrater, der afgøre det hele i en Forsamling paa 114, saa at det ganske Land maa udbrøde i Beundring. Nu siger det ærede Medlem, at han er glad ved, at han er kommen ind paa denne Sag, for Ministeren har skrevet. Ja, hvorfor? Fordi hele Udvalget har henvist denne Sag til hans Overvejelse. Jeg har staaet som Ordfører i denne Sag og har paa Finansudvalgets Vegne foreslaaet Sagen henvist til Ministeren, og derfor har Ministeren skrevet, men sandelig ikke, fordi det ærede Medlem har taget sig af Sagen. Ja, saadanne ere de Herrer, naar man ikke følger dem med Opmærksomhed. De kunne være rigtig brave Kammerater i Kampen mod Provisorismen og Militarismen, men naar de Herrer angribe os, maa vi have

Lov til at give dem Svar. — Saa er der Andragende Nr. 50. Først vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes det kan være, at han, naar han er saa opfyldt af Kærlighed til disse Banefolk, saa ikke ogsaa har henvist Andragende Nr. 4. Der er jo et Andragende fra 76 Pakmestre og 237 Konduktører, men med Hensyn til dem gør han ikke nogen Indstilling. Han sidder ganske inhumant i Finansudvalget og lader disse stakkels Mennesker gaa for Lud og koldt Vand. Hvad have de gjort, siden de ikke skulle med? Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa det Andragende, da det ikke er foreslaaet henvist. Nu hørte vi jo den ærede Minister, og det viser sig da, at det passer godt, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at det ærede Medlem opnaar ikke det fjerneste ved det Standpunkt, han indtager, andet end at holde en Tale, som kan høres ude i Landet, andet ikke. Han har tilmed gjort dem Skade derved; Ministeren udtalte jo, at det ærede Medlem havde gjort disse Mennesker en daarlig Tjeneste ved at stille sig saaledes. Det er naturligvis ikke det ærede Medlems Hensigt at ville gøre dem Skade, men det slaa vi altsaa fast, at det ærede Medlems praktiske Virksomhed i dette Spørgsmaal har kun været det, at han har gjort de paagældende en daarlig Tjeneste. Jeg haaber, de ærede Funktionærer ville ogsaa læse Rigsdagstidenden, læse den ærede Ministers Tale og den Understregning af det Punkt deri, som jeg har gjort her. Naar de paagældende henvende sig til Socialisterne, komme de daarlig af Sted, men naar de henvende sig til Venstremændene og andre skikkelige Folk, bliver der udrettet noget for dem. Saa sagde det ærede Medlem, at det kunde ikke nytte, at de henvendte sig til Venstre, saa bleve de bare skældte ud. Jeg ved ikke af, at der er noget eneste Medlem i Dag, som har skældt disse Folk ud. Nej, jeg har bebrejdet det ærede Medlem, som er Rigsdagsmand og Medlem af Finansudvalget, at han ikke har sørget for, at de indbragte deres Andragende med de Bilag, der skulle til, for at der kan gøres noget ved det. Det er det ærede Medlem, jeg har rettet Bebrejdelser imod, men de paagældende Ansøgere have ingen skældt ud, tværtimod, det er, siden jeg før havde Ordet, meddelt mig af et Kommissionsmedlem, at netop de her omhandlede Lønningsspørgsmaal i de sidste Dage have været under Overvejelse i Jærnbanekommissionen. Her sidde de med hele Etaten — 9,000 Mennesker, som jeg sagde før —